

Foto Sara Mac Key (pressfoto, Bonniers förlag)

Malte Persson är författare och litteraturkritiker. Han har publicerat prosa (bland annat den historiska romanen *Edelcrantz förbindelser*, 2008), poesi (bland annat sonett-samlingen *Underjorden*, 2010) och barnböcker (bland annat *Resan till världens farligaste land*, 2012). Senaste boken var *Om Ofissim* (2016). Våren 2018 utges diktsamlingen *Till dikten* på Albert Bonniers förlag.

MALTE PERSSON

Tomten 2016

Midvinternatten är inte så kall,
tack vare växthuseffekten.
Staden har somnat i alla fall,
offer för julklappsjäkten.
Månen lyser blek och dan;
liksom en efterlyst följd av Span
flyr den bort över taken.
Tomten finns och är vaken.

Står där så grå: ett gott kamouflage,
här i den grå betongen,
står vid ett tyst och grått garage,
grå som gråbergssången.
Sparsmakat grå är tomtens stil,
speglar sin outfit i husfolkets bil;
grubblar bredvid en Toyota,
över en underlig gåta.

Gåtan nej, glöm det, det var ingenting,
tomten har annat att göra,
rättar till skägget och ser sig omkring,
låter ej tankarna störa
rättar till luva och tomtdress,
prövar att utöva mindfulness,

för att slippa att grubbla
bäst att förbli i sin bubbla.

Tomten hade som tonåring skägg,
långt innan skägg blev trendigt,
köpte på bolaget glögg utan leg:
glögg är vid julen nödvändigt.
Moden kommer och moden går,
tomten är numera hundratals år,
glögg är det enda han smakat.
Skägget har han aldrig rakat.

Människor, däremot, de är
flyktiga till naturen;
orsakar oftast mer besvär
än de övriga djuren.
Bråkar offentligt och privat,
bråkar med tillhyggen och med prat,
kommer oftast till korta;
snart är de ändå borta.

Vad ska det hela tjäna till?
Tomten har ingen aning.
Inte mycket blir som man vill,
så lyder tomtens spaning.
Detta är inte särskilt soft,
tomten går hem till sitt enkla loft,
drar sig i skägget och tänker
medan julstjärnor blänker.

Plikttroget har han sin syssla skött,
pysslat så svetten lackar,
vakat om natten och ej blivit stött
över att allt färre tackar.
Tomten (sådan var Rydbergs poäng)
vakar av vana vid stall och vid säng,
vakar vid lada och visthus,
vet dock inget om Kristus.

Bibelns lära är nu dock rätt glömd,
mänskor tror mest på sig själva,
tror lika lite på frälst eller dömd,
som på ett skogsrå, en älva,
Näcken, eller tomtar och troll
detta spelar dock mindre roll
för denna tomte vars vaka
pågår sen sekler tillbaka.

Månen däruppe, en fattig sten,
vandrar på brottets bana,
ty den har stulit av solens sken;
stöldgodsets glans kan man ana.
Jorden är sliten och solen långt bort,
snön duger inte till vintersport,
marken är nästan naken.
Tomten är ännu vaken.